

flaget omhandler, troer jeg det rigtigst at dele Forhandlingen saaledes, at der først forhandles om den eneste Paragraph, som det oprindelige Lovforslag indeholder, med de til denne Paragraph stillede Ændrings- og Underændringsforslag, og at der dernæst som andet Affnit forhandles om de foreslaaede fire nye Paragrapher. Afstemningsordenen vil være den, hvori Ændringsforslagene ere opførte, naturligviis med den Forandring, at de 2 Underændringsforslag afstemmes før Ændringsforslagene, hvortil de ere stillede. Forhandlingen over dette Affnit er saaledes aabnet. Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

C. N. S. Hansen: Hvad angaaer det første Forslag, jeg har tilladt mig at stille om, at „aabent Vand“ skal udgaae, da skal jeg bemærke, at der ikke ligger megen Vægt paa, om det bliver vedtaget eller ikke, fordi Fiskeriet, som her er Gjenstand for Lovforslaget, i Almindelighed foretages i aabent Vand; men jeg er bleven gjort opmærksom paa, at der var Mulighed for, at gamle og svagelige Folk, som ikke have Kræfter til at benytte sig af Sauglystne paa Stang, kunde staae og tjene sig en Dagløn paa Fsen, naar de fik Lov til at gaae ud med Plumpredstaber, og man ansaae det derfor ikke at være af nogen som helst Vigtighed at affære dem fra dette Erhverv. Jeg skal derfor ganske henstille, hvorvidt man vil gaae ind paa dette Forslag eller ikke; jeg anseer det imidlertid for rettest, at det bliver vedtaget. Det andet Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, at Betingelse 1. udgaaer og i Stedet derfor sættes en heel anden, betyder egentlig ikke Andet, end at der nu bliver anført i Looven, hvor der maa findes, i Stedet for at der i det oprindelige Forslag stod, hvor der ikke maa findes. De ærede Medlemmer kunne naturligviis ikke vide, hvorvidt denne Betegnelse er fuldkommen tilfredsstillende, men jeg kan i den Henseende berolige dem med, at den er Resultatet af et Eftersyn paa Kortet, i Forbindelse med flere sagkundige Mænd og den ved Fiskeriet ansatte Control, og Alle, der havde med denne Sag at gjøre, vare enige i, at Betegnelsen var fuldkommen klar, bestemt og tydelig, og saaledes, at ingen Fisker, hvis denne

Betegnelse blev ophøiet til Lov, kunde tage Feil af, hvor han havde Ret til at drive sit Fiskeri. Til dette mit Forslag er der af et æret Medlem fra Aalborg (Bentsen) stillet et Underændringsforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale, naagtet jeg i mit oprindelige Forslag havde undtaget den Strækning, som han figter til. Grunden til, at den var undtagen i mit oprindelige Forslag, var den, at de Mænd, med hvem jeg havde raadført mig, ligefrem vare gaaede ud fra, at der i det omhandlede Terrain slet ikke var Anvendelse for Plumpfiskeri; men efterat Lovforslaget er blevet bekendt, er det af meget sagkundige Folk blevet oplyst, at det dog var Tilfældet paa enkelte Steder mellem Løgstør og Hals, og at man desaaarsag vilde finde det besynderligt, at man paa disse Strækninger skulde være udelukket fra at drive et Fiskeri, som var tilladt med visse Indskrænkninger i den øvrige Fjord. Jeg har søgt yderligere Oplysninger hos Controllden, om der fra dens Side var Noget at indvende mod Ændringsforslaget, og jeg har faaet den Erklæring, at derom kunde der slet ikke være Tale, og at denne Strækning mellem Løgstør og Hals ligesaa godt kunde tages med, som den øvrige. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Underændringsforslag, men dersom det Forslag, der er opført under Nr. a, vedtages, saa er det ogsaa nødvendigt, at det, der er opført under Nr. b, bliver vedtaget, fordi der er Rettigheder og andre Hensyn paa denne Strækning, som maae respecteres, og som man paa ingen Maade tør træde for nær, og disse Rettigheder ere fuldkommen sikrede ved det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsbogsmand. Hvad Forslaget under Nr. 3 angaaer, at der i Betingelse 2 sættes „Sundsteder“, da er det en ligefrem Følge af, at „Sundsteder“ vare satte i Betingelsen Nr. 1, og naar de der gik ud, saa maatte de gjenoptages i Betingelsen Nr. 2. At 100 Favne er foreslaaet forandret til 500 Favne, er ogsaa Resultatet af den tidligere omtalte Forhandling. Man ansaae 100 Favne paa Bandet for at være en for kort Distance til at afgive nogen som helst Betryggelse. Fiskerne ville jo sjældent eller aldrig kunne maale Distancerne paa Bandet, og derfor ere